

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 22 listopada 2012 r.

w sprawie E-17/11

Aresbank SA przeciwko Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (Urząd Nadzoru Finansowego) oraz Republice Islandii

(Dyrektywa 94/19/WE – Dyrektywa 2000/12/WE – Dyrektywa 2006/48/WE – Dopuszczalność – Ustawodawstwo krajowe będące transpozycją przepisów prawa EOG regulujących sytuacje czysto wewnętrzne – Pojęcie depozytów – Pożyczki międzybankowe – Wzajemne uznawanie zezwolenia na podjęcie i prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe – Stosowanie decyzji Wspólnego Komitetu EOG)

(2013/C 75/07)

W sprawie E-17/11 Aresbank SA przeciwko Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (Urząd Nadzoru Finansowego) oraz Republice Islandii – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Hæstiréttur Íslands (sąd najwyższy w Islandii), dotyczący interpretacji pojęcia depozytów w art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher, Przewodniczący, Per Christiansen (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał dnia 22 listopada 2012 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1) Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów należy interpretować w taki sposób, że środki finansowe, które kredytująca instytucja kredytowa przekazuje instytucji kredytowej będącej pożyczkobiorcą oraz które muszą zostać zwrócone w z góry określonym terminie, wraz z odsetkami, które były przedmiotem indywidualnych negocjacji, należy traktować jako depozyt w rozumieniu tego przepisu. Ma to zastosowanie, nawet jeśli środki te nie zostały zdeponowane na specjalnym rachunku prowadzonym w imieniu kredytującej instytucji kredytowej, instytucja kredytowa będąca pożyczkobiorcą nie wydała żadnych specjalnych dokumentów ewidencjonujących otrzymanie tych środków i nie opłaciła związanych z tymi środkami składek na Fundusz Gwarancyjny Deponentów i Inwestorów, a ponadto środki nie zostały zapisane w księgach rachunkowych instytucji kredytowej będącej pożyczkobiorcą.

Takie środki przekazane przez jedną instytucję kredytową innej instytucji kredytowej, na podstawie umowy pożyczki, stanowią jednak depozyty, które nie są objęte systemami gwarancji depozytowych przewidzianymi w dyrektywie 94/19/WE. Takie środki nie kwalifikują się zatem do spłaty na mocy tej dyrektywy. W związku z tym można dokonać rozróżnienia między funkcjonalną definicją kwalifikujących się depozytów na mocy dyrektywy 94/19/WE, która to definicja opiera się na art. 1 ust. 1, interpretowanym w świetle art. 2, i definicją techniczną, która obejmuje również depozyty nieobjęte systemami gwarancji depozytowych przewidzianymi w dyrektywie 94/19/WE i w związku z tym niekwalifikujące się do spłaty. Do sądu krajowego należy stwierdzenie, czy do celów niniejszej sprawy na mocy prawa krajowego zastosowanie ma definicja techniczna czy funkcjonalna depozytów.

2) Do celów ustalenia, czy pożyczka między dwiema instytucjami kredytowymi w EOG jest depozytem w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE, nie ma znaczenia fakt, że państwo, w którym siedzibę ma bank będący pożyczkobiorcą, dysponowało zezwoleniem ustanowionym w art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/19/WE w celu wykluczenia depozytów instytucji finansowych z zabezpieczenia depozytów.

3) W przypadku gdy instytucja kredytowa udzielająca pożyczek na rynku międzybankowym ma zezwolenie na przyjmowanie depozytów od ogółu społeczeństwa, na zakwalifikowanie międzybankowej pożyczki udzielonej przez tę instytucję innej instytucji kredytowej jako depozytu w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE nie ma wpływu fakt, że nie przyjmuje ona takich depozytów, lecz finansuje

swoją działalność z wkładów wnoszonych przez jej właściciela oraz z emisji instrumentów finansowych, następnie ponownie udzielając pożyczek z tych środków pieniężnych na rynku międzybankowym, chyba że udzielone tej instytucji zezwolenie na podjęcie i prowadzenie działalności jako instytucji kredytowej zostało cofnięte przez właściwy organ.
